

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῇ 28 Μαΐου 1951

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 151

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- N. 1829. Περὶ κυρώσεως ἐρμηνείας τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 1504)50 «περὶ ἀναθεωρήσεως ἀποφάσεων τῶν Στρατοδικείων, παροχῆς εὐεργετημάτων εἰς προσερχομένους συμμορίτας, τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 3861 καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων κλπ.» . . . 1
- N. 1830. Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1553)1950 Α. Ν. «περὶ διακοπῆς τῆς προφυλακίσεως κατηγοριῶν τινῶν ὑποδίκων καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 1504)1950». 2
- Πράξεις Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου**
- Περὶ ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τοῦ Α. Ν. 610)45 3
- Περὶ συμμετοχῆς Ὁργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως εἰς τὸν ἔρανον ὑπὲρ τῆς ἀνοικοδομήσεως καταστραφεισῶν Ἐκκλησιῶν 4

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1829.

Περὶ κυρώσεως ἐρμηνείας τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 1504)50 «περὶ ἀναθεωρήσεως ἀποφάσεων τῶν Στρατοδικείων, παροχῆς εὐεργετημάτων εἰς προσερχομένους συμμορίτας, τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 3861 καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων κλπ.».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται ὁ ὑπ' ἀριθ. 1504 τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1950 Ἀν. Νόμος «περὶ ἀναθεωρήσεως ἀποφάσεων τῶν Στρατοδικείων, παροχῆς εὐεργετημάτων εἰς προσερχομένους συμμορίτας, τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 3861 καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», δημοσιευθεὶς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 225 τῆς 9 Ὀκτωβρίου 1950 (τεύχος Α') Φ. Ε. Κ. καὶ οὕτως τὸ κείμενον ἔχει οὕτω :

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1504

Περὶ ἀναθεωρήσεως ἀποφάσεων τῶν Στρατοδικείων, παροχῆς εὐεργετημάτων εἰς προσερχομένους συμμορίτας, τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 3861 καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντας ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 22ας Σεπτεμβρίου 1950 τοῦ Ἡμετέρου Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως, λόγῳ κατεπειγούσης καὶ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης, Ἀναγκ. Νόμου «περὶ ἀναθεωρήσεως ἀποφάσεων τῶν Στρατοδικείων, παροχῆς εὐεργετημάτων εἰς προσερχομένους συμμορίτας, τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 3861 καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ ἀναθεωρήσεως ἀποφάσεων τῶν Στρατοδικείων.

Ἄρθρον 1.

Οἱ ὑπὸ τῶν Ἐκτάκτων Τοπικῶν Στρατοδικείων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Γ' Ψηφίσματος τοῦ 1946 καὶ τῶν Διαρκῶν καὶ Μεταρχιακῶν τοιούτων ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου 1949 μέχρι τῆς 1ης Αὐγούστου 1950 καταδικασθέντες εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἢ εἰς ἐκφυγτικὴν τοιαύτην ἐπὶ πράξει συνεπαγομένη τὰς στερήσεις τῶν ἀρθρῶν 21 καὶ 24 τοῦ κοινῶν Ποινικοῦ Νόμου ἢ οἷον ἄλλοτε ἄλλην μείωσιν πολιτικῶν δικαιωμάτων, δύνανται νὰ αἰτήσωνται τὴν ἀναθεώρησιν τῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ περὶ ἀναθεωρήσεως αἰτήσις ἀσκεῖται ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου αὐτοπρὸς ὡς ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος, εἴτε ἐνώπιον τοῦ Γραμματέως τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου, εἴτε ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Φυλακῶν, ἐν αἷς κρατεῖται, ἢ παντὸς Εἰρηνοδίκου ἢ Γραμματέως Πρωτοδικῶν. Ἀντίγραφον τῆς περὶ ἀναθεωρήσεως ἐκθέσεως ὑποβάλλεται ἀμελητὶ πρὸς τὸν Β. Ἐπίτροπον παρὰ τῷ Ἀναθεωρητικῷ Δικαστηρίῳ, ὅστις προκαλεῖ τὴν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἀναθεώρησις αὕτη εἶναι παραδεκτὴ διὰ τοὺς ἐξῆς μόνον λόγους :

α) Ἐὰν ἐσφαλμένως ἡρμηνεύθῃ ἢ πικρῶς ἐρμηνεύθῃ ὁ Ποινικὸς Νόμος.

β) Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς εἶναι ἀθώος ἢ ἡ ἐνοχὴ αὐτοῦ ἀμφίβολος ἢ ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τόσον αὐστηρὰ ὥστε ν' ἀποβαίῃ βίαιος.

Άρθρον 4.

Τὸ Ἀναθεωρητικὸν Δικαστήριον εξετάζει ἐξ ἐπαγγέλματος, ἐάν συντρέχη λόγος ἀναθεωρήσεως ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τρίτῳ αναγραφομένων, ἐάν δὲ ἐκ τῆς ὑπὸ ἀναθεώρησιν ἀποφάσεως, τῶν πρακτικῶν αὐτῆς καὶ τῶν ἐγγράφων τῆς δικογραφίας, ὡς καὶ ἐκ νέων στοιχείων καὶ ἐκ καταθέσεων μαρτύρων, ὡς δύναται νὰ λάβῃ, κρίνῃ ἀκυρωτέαν τὴν ἀπόφασιν, δύναται ἢ ν' ἀπαλλάξῃ πάσης ποινῆς τὸν καταδικασθέντα ἢ νὰ μετριάσῃ τὴν ἐπιβληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Στρατοδικείου ποινὴν, εἴτε νὰ χαρακτηρίσῃ ὀρθῶς τὴν πρᾶξιν καὶ ἐπιβάλῃ τὴν ἀρμοζούσαν ποινὴν, ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶναι βαρύτερα τῆς ἤδη ἐπιβληθείσης ποινῆς. Τὸ Δικαστήριον υποχρεοῦται νὰ δεχθῇ πρὸς εξέτασιν τρεῖς τὸ πολὺ μαρτυρας ἐκ τῶν παρόντων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δίκης.

Κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀναθεωρήσεως ὁ ἀναθεωρησίῳ κλητεύεται ὑποχρεωτικῶς, δύναται δὲ νὰ παραστῇ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου.

Ἐάν διὰ Β. χάριτος ἐμετριάσθῃ ἢ ὑπὸ τοῦ Στρατοδικείου ἐπιβληθεῖσα ποινὴ, ἢ ὑπὸ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου τυχὸν ἐπιβληθισμένη βαρύτερα ποινὴ, περιορίζεται αὐτοδικαίως εἰς τὴν διὰ τοῦ Β. Διατάγματος μετριάσθεισαν, ἐάν δὲ ἐχαρίσθῃ ὁλοσχερῶς ἡ ποινὴ, ἢ τυχὸν ὑπὸ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου ἐπιβληθισμένη, περιορίζεται αὐτοδικαίως εἰς τὸ ἐκτιθέν μέρος αὐτῆς.

Ἐάν ὁ ἀναθεωρησίῳ κηρυχθῇ ἔνοχος τῆς πράξεως δι' ἣν ἔχει καταδικασθῇ ὑπὸ τοῦ Στρατοδικείου, ἥτις ὅμως προέλεπται ὑπὸ Νομοθετημάτων, ὧν ἡ ἰσχὺς ἔχει ἀνασταλῇ, τὸ Ἀναθεωρητικὸν Δικαστήριον ἐφαρμόζει διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς ποινῆς τὰς ἀνασταλείσας διατάξεις.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐάν ὁ ἀναθεωρησίῳ κηρυχθῇ ἔνοχος κατ' ὀρθότερον χαρακτηρισμὸν ἑτέρας πράξεως προβλεπομένης ὑπὸ ἀνασταλείσας διατάξεις.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου τῶν Ἐφετείων καὶ τῶν Τριμελῶν Πλημμελειοδικείων, τῶν ἐκδοθησομένων ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἀναθεωρήσεων, οὐδὲν ἐνδίκον μέσον ἐπιτρέπεται.

Άρθρον 5.

1. Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἀναθεωρήσεων δύναται τὸ Ἀναθεωρητικὸν Δικαστήριον νὰ διαιρεθῇ εἰς Δύο Τμήματα διὰ Β. Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἅτινα μὲ διάφορον σύνθεσιν ἕκαστον δύναται νὰ συνεδριάσῃ συγχρόνως. Ὁ τόπος τῶν συνεδριάσεων τῶν τμημάτων τούτων ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου.

2. Διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν τμημάτων τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου δύναται νὰ ἀνακληθῶσιν εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν ὡς ἑφεδροί, διὰ διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργοῦ, Γενικοὶ Στρατιωτικοὶ Δικαστικοὶ Σύμβουλοι Α' Β' καὶ Γ' τάξεως καὶ ἂν εἴη οὗτοι ἔχουσι καταληφθῇ ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας, τιθέμενοι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου. Καθήκοντα Γραμματέως τῶν Τμημάτων τούτων δύναται νὰ ἐκτελῶσι γραμματεῖς, ὑπογραμματεῖς ἢ γραφεῖς τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης ἢ τῆς Δικαιοσύνης Ἀεροπορίας.

3. Τὴν σύνθεσιν τῶν τμημάτων δι' ἑκάστην συνεδρίαν αὐτῶν ὀρίζει ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου δυναμένων νὰ μετέσχουσιν εἰς ταύτην καὶ Γενικῶν Συμβούλων Α' ἢ Β' τάξεως. Αἱ καίμεναι διατάξεις περὶ ἀναπληρώσεως τοῦ Προέδρου, τοῦ Β' Ἐπιτρόπου καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου, ἀπόντων, κωλυομένων ἢ μὴ ὑπαρχόντων, ἰσχύουσι καὶ ἐν προκειμένῳ, σὺν τῇ προσδήκῃ ὅτι ἀναπληρωτῆς τοῦ Β' Ἐπιτρόπου ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ δύναται νὰ εἶναι καὶ Σύμβουλος Α' τάξεως ὡς ἐπίσης, ὅτι μεταξὺ τῶν ὡς ἀναπληρωτῶν καλουμένων περιλαμβάνονται καὶ Δικαστικοὶ Σύμβουλοι ἀντιστοίχου βαθμοῦ τῆς Δικαιοσύνης Ἀεροπορίας.

Άρθρον 6.

1. Διὰ τὴν ταχύτεραν ἐκδίκασιν τῶν αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως δύναται ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου μετὰ γνώμην τοῦ παρ' αὐτῷ Β' Ἐπιτρόπου νὰ ὑποβάλῃ ὅσας προκρίνῃ δικογραφίας εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐθν. Ἀμύνης πρὸς

ἐκδίκασιν ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους Ἐφετείων. Ἡ παραπομπὴ γίνεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθν. Ἀμύνης πρὸς τὸ Ἐφετεῖον τοῦ τόπου τῆς τελείσεως τῆς πράξεως ἐφαρμοζομένων διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. τῆς 20)20 Σεπτεμβρίου 1926 περὶ ἐφέσεως κατ' ἀποφάσεων τῶν Στρατοδικείων καὶ τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος Νόμου. Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Ἐθν. Ἀμύνης, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἢ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον παραπομπῇ καὶ εἰς τὸ Τριμελὲς Πλημμελειοδικεῖον τοῦ τόπου τῆς τελείσεως τῆς πράξεως.

2. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὰ Ἐφετεία ἢ Τριμελῆ Πλημμελειοδικεῖα αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως κατ' ἀποφάσεων δι' ὧν ἐπεβλήθη ποινὴ δι' ἀδικήματα προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ Στρατ. Ποιν. Κώδικος, ἐκτὸς ἐάν ταῦτα συρρέουν ἢ εἶναι συναφῇ πρὸς ἄλλα τῆς κοινῆς ποινικῆς νομοθεσίας καθ' ὧν ἀπειλεῖται ἐν τῷ νόμῳ βαρύτερα ποινῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ παροχῆς εὐεργετημάτων εἰς αὐθορμήτως προσερχομένους συμμορίτας.

Άρθρον 7.

1. Ὅσοι, ἀνήκοντες εἰς ἐνόπλους ὁμάδας δρώσας κατὰ τοῦ Κράτους, ἐμφανισθῶν αὐθορμήτως, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου εἰς τὰς Δικαστικὰς, Στρατιωτικὰς ἢ Αστυνομικὰς Ἀρχάς, ἀπολαύουν τῶν εὐεργετημάτων τοῦ ἐπομένου ἄρθρου, διὰ τὰς ὑπ' αὐτῶν διαπραχθεῖσας ἀξιοποίνους πράξεις, μέχρι τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1950 τὰς σχετιζομένας ὅπωςδήποτε μὲ τὴν συμμοριακὴν δράσιν.

2. Τῶν εὐεργετημάτων τοῦ ἐπομένου ἄρθρου ἀπολαύουν καὶ οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν αὐθορμήτως προσέλθει μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ἐξάγεται δὲ τὸ γεγονὸς τῆς τοιαύτης παρουσιάσεως ἐξ ἐπισήμου βεβαιώσεως Στρατιωτικῆς ἢ Αστυνομικῆς Ἀρχῆς ἥτις δέον νὰ ἐπικυρωθῇ παρὰ τοῦ κατὰ τόπον ἀρμοδίου ἀνωτέρου Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ ἢ τοῦ Μεράρχου εἰς μονάδα τοῦ ὁποίου προσήλθεν ὁ αὐθορμήτως παρουσιασθεὶς ἢ παρὰ τοῦ κατὰ τόπον ἀρμοδίου Ἀνωτέρου Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς, ἐφ' ὅσον ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ἐκδίδει τὴν βεβαίωσιν.

3. Περὶ τῆς αὐθορμήτου προσελεύσεως συντάσσεται ἐκθεσις ὑπὸ τῆς ἀρχῆς εἰς ἣν αὕτη ἐγένετο, ἥτις διαβιβάζεται εἰς τὸν Εἰσαγγελεὰ Πλημμελειοδικῶν τοῦ τόπου τῆς συλλήψεως, ὁστις εἰσάγει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ παρ' ὃ παρίσταται Συμβούλιον. Τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν, διὰ βουλεύματός του, ἀποφαίνεται ὅτι πρόκειται περὶ αὐθορμήτου προσελεύσεως. Ὡσαύτως ἐπιλύει τὸ Συμβούλιον πᾶσαν ἀμφισβήτησιν περὶ ὑπάρξεως αὐθορμήτου προσελεύσεως.

4. Περὶ τῆς αὐθορμήτου προσελεύσεως ἀρκεῖ καὶ ἐκθεσις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, στηριζομένη εἰς πόρισμα ἐνόρκου προανακρίσεως, διατασσομένης παρ' αὐτοῦ.

Άρθρον 8.

1. Συντρεχουσῶν τῶν προϋποθέσεων τοῦ προηγουμένου ἄρθρου θεωροῦνται παραγεγραμμένοι αἱ ἀξιοποίνου πράξεις ὡς καὶ αἱ τυχὸν ἐκδοθεῖσαι καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις δι' ἀδικήματα περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παράγραφὸς τοῦ ἀδικήματος ἢ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως κηρύσσεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν τῆς περιφέρειας τοῦ τόπου τῆς αὐθορμήτου προσελεύσεως.

3. Κατὰ τοῦ βουλεύματος τοῦ Συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν τοῦ ἐκδιδομένου κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 7 ὡς καὶ κατὰ τοῦ Βουλεύματος τοῦ Συμβουλίου Ἐφετῶν τοῦ ἐκδιδομένου κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον οὐδὲν τακτικὸν ἢ ἐκτακτὸν ἐνδίκον μέσον ἐπιτρέπεται. Ἡ περὶ τῆς αὐθορμήτου προσελεύσεως κρίσις τοῦ Συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ ἀποφαινόμενον περὶ τῆς παραγραφῆς Συμβουλίου. Τὸ κηρῦσσον δὲ τὴν παραγραφὴν ἢ ἀπορρίπτον ταύτην βούλευμα τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν ἐκδίδεται ὑποχρεωτικῶς ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς αὐθορμήτου προσελεύσεως.

4. Οί 'Αν. Νόμοι 809)1948 καὶ 915)1949 διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 3861)1929 «περὶ ἀπονομῆς χάριτος εἰς καταδίκους».

Ἄρθρον 9.

Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Νόμου 3861)29 «περὶ ἀπονομῆς χάριτος εἰς καταδίκους καὶ ἐκτελέσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς» ἀντικαθίστανται ὡς κατωτέρω :

1. Παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Δικαιοσύνης λειτουργεῖ Συμβούλιον ἀπονομῆς Χαρίτων εἰς καταδίκους ἀποτελούμενον α) ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ὡς Προέδρου, β) τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ποινικῆς Δικαιοσύνης, γ) τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν Προέδρων Ἐφετῶν Ἀθηνῶν, δ) τοῦ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν Ἀθηνῶν ε) ἐνὸς ἀνωτέρου Δικαστικοῦ ἔχοντος βαθμὸν τοῦλάχιστον Ἐφέτου ἢ Ἀντεισαγγελέως Ἐφετῶν προτεινόμενου ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου καὶ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ ἐπὶ μίαν διετίαν, στ) τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως Χαρίτων καὶ ζ) τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Φυλακῶν, ὡς μελῶν.

2. Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος τινὸς τῶν ἀνωτέρω ἢ ἀναπλήρωσις γίνεται ὡς ἐξῆς : α) Τὸν Γενικὸν Γραμματέα ἀναπληροῖ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς Ποινικῆς Δικαιοσύνης, β) τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν ἀναπληροῖ εἰς ἐκ τῶν Διευθυντῶν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ποινικῆς Δικαιοσύνης τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ὀριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, γ) τὸν Πρόεδρον Ἐφετῶν ἀναπληροῦσι ὁ ἕτερος τῶν Προέδρων Ἐφετῶν Ἀθηνῶν, ὡς καὶ Ἐφέται ἐκ τῶν παρὰ τῷ Ἐφετεῖῳ Ἀθηνῶν ὑπηρετούντων, προτεινόμενοι ὑπὸ τοῦ Προέδρου Ἐφετῶν Ἀθηνῶν καὶ ὀριζόμενοι δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ ἐπὶ μίαν διετίαν, δ) τὸν Εἰσαγγελέα Ἐφετῶν Ἀθηνῶν, ἀναπληροῦσι Ἀντεισαγγελεῖς Ἐφετῶν ἐκ τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τῇ Εἰσαγγελίᾳ Ἐφετῶν Ἀθηνῶν Ἀντεισαγγελέων, προτεινόμενοι ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν Ἀθηνῶν καὶ ὀριζόμενοι δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ ἐπὶ μίαν διετίαν, ε) τὸν ἀνώτερον Δικαστικόν, ἔχοντα τοῦλάχιστον βαθμὸν Ἐφέτου ἢ Ἀντεισαγγελέως Ἐφετῶν, ἀναπληροῦσιν ἕτεροι ἀνώτεροι δικαστικοὶ προτεινόμενοι ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου καὶ ὀριζόμενοι ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ ἐπὶ μίαν διετίαν, στ) τὸν Διευθυντὴν τῶν Χαρίτων ἀναπληροῦσιν ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ὀριζόμενοι ἀνά διετίαν δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ καὶ ζ) τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν Φυλακῶν ἀναπληροῦσιν Ἐπιθεωρηταὶ Φυλακῶν, ὀριζόμενοι δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἢ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ὀριζόμενοι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.

3. Τὸ Συμβούλιον εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων πάντε τοῦλάχιστον μελῶν ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχυούσης τῆς πλειοψηφίας τοῦ Προέδρου.

4. Καθὼς καὶ ὑπηρεσιακοῦ Εἰσηγητοῦ ἄνευ ψήφου, ἐκπληροῖ ὁ Τμηματάρχης τοῦ Τμήματος Χαρίτων ἀναπληροῦσιν ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀπουσίας ὑπὸ ἐτέρων Τμηματάρχων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ποινικῆς Δικαιοσύνης ἢ ἐκ τῶν ὑπηρετούντων Εἰσηγητῶν παρὰ τῷ Τμήματι Χαρίτων ὀριζομένων ἀνά μίαν διετίαν δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ. Γραμματέως δὲ εἰς ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Τμήματος Χαρίτων, ἀναπληρούμενος ὑπὸ ἐτέρων τοιοῦτων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ποινικῆς Δικαιοσύνης ἢ ἐκ τῶν ἀπεσπασμένων ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ Δικαιοσύνης Γραμματέων, ἢ Ὑπογραμματέων Δικαστηρίων, ὀριζομένων ἀνά μίαν διετίαν δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 10.

1. Ὅσάκις λόγῳ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν ἐκκρεμῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Χαρίτων ὑποθέσεων εἶναι ἀδύνατος ἡ ταχέια εἰσαγωγή καὶ περαιώσις τούτων, δύναται ὁ Ὑπουργός

τῆς Δικαιοσύνης δι' ἀποφάσεώς του νὰ συνιστᾷ προσωρινῶς καὶ ἕτερα Τμήματα ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένων προσώπων ἢ τῶν δυναμένων ν' ἀναπληρώσωσι ταῦτα καὶ κατὰ τὴν ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένην σύνθεσιν.

Ἀντὶ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, δύνανται νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὴν συγκρότησιν τῶν ὡς ἄνω Τμημάτων ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Δικαιοσύνης Νομικὸς Σύμβουλος ἢ ὁ κατὰ Νόμον ἀναπληρωτὴς του ὡς καὶ οἱ Καθηγηταὶ τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ἑγκληματολογίας τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

2. Πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Διευθύνσεως Χαρίτων τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης ἐπιτρέπεται ἡ μετὰταξις ὑπαλλήλων ἐξ ἄλλων ὑπηρεσιῶν τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, ἔχοντων τὰ νόμιμα προσόντα ἐπὶ βαθμῇ οὐχὶ ἀνωτέρῳ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸν μισθὸν ἐν οὗτοι κέκηνται.

Ἡ μετὰταξις αὕτη ἐνεργεῖται εἰς κενὰς ὁργανικὰς θέσεις Γραφέων, Δακτυλογράφων καὶ Ἀκολουθῶν τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, μεταφερομένων αὐτοδικαίως τῶν ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης ἐγγεγραμμένων σχετικῶν πιστώσεων ἀπὸ τῶν ἐξ ὧν ἡ μετὰταξις θέσεων εἰς τὰς δὲ ἡ μετὰταξις τοιαύτας.

Ἄρθρον 11.

Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἀπορριφθεῖσαι αἰτήσεις χάριτος καταδικασθέντων εἰς θάνατον δύνανται νὰ ἐξετασθῶσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Χαρίτων ἀπαξ εἰσέτι κατόπιν σχετικῆς αἰτήσεως ὑπὸ τῶν καταδίκων τούτων, ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Φυλακῶν ἐν αἷς κρατοῦνται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Περὶ καταργήσεως τοῦ ὑπὸ στοιχείῳ ΟΓ') 49 ψηφίσματος καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 12.

1. Τὸ ὑπὸ στοιχείῳ ΟΓ' τοῦ ἔτους 1949 ψήφισμα τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ μέτρων Ἐθνικῆς Ἀναμορφώσεως» καταργεῖται κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενα, πλὴν τοῦ ἄρθρου 18 αὐτοῦ. Αἱ διατάξεις τοῦ διατηρουμένου ἐν ἰσχύϊ ἄρθρου 18 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ καταδικασθέντων δι' ἀδικήματα προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 509 τοῦ 1947 «περὶ μέτρων ἀσφαλείας τοῦ Κράτους» πλὴν τῶν ἐν ἐναργεῖᾳ Στρατιωτικῶν.

2. Διὰ Β. Διατάγματος, ἐφ' ἀπαξ ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κανονισθῶσιν τὰ ἐκ τῆς καταργήσεως τοῦ ἄνω ψηφίσματος προκύπτοντα ζητήματα καὶ ἰδίᾳ τὰ ἀφορῶντα τοὺς ἐν Μακρονήσῳ κρατούμενους καταδίκους καὶ ὑποδίκους.

3. Ἡ κατάργησις τοῦ ἄνω ψηφίσματος ἐπέρχεται ὅρα τῇ δημοσιεύσει τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Β. Διατάγματος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 13.

1. Ὁ Ἀναγκ. Νόμος 507 τοῦ 1947 καταργεῖται. Πάντες οἱ δι' οἰονδήποτε λόγον μὴ ἀπολυθέντες μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου δύναται τοῦ καταργουμένου Νόμου 507 καὶ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ ἀπολύονται προσωρινῶς ὑπὸ ὅρων, ἐφ' ὅσον διὰ πράξεως τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ τόπου τῆς κρατήσεως, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Εἰσαγγελέως τῆς περιφέρειας, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐξεδόθη ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις ἢ τὸ ἐντάλμα προφυλακίσεως, δύναται τῶν ὁποίων κρατοῦνται, δὲν ἤθελον κριθῆ ἐπικίνδυνον εἰς τὴν ἐννομον τὰ εἶναι.

2. Οἱ τυχόντες τοῦ εὐεργετήματος τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως, ἐὰν ἐντὸς δεκαετίας ὑποπέσωσιν εἰς νέον ἀδίκημα καὶ καταδικασθῶσιν εἰς ποινὴν ἀνωτέραν τῶν 3 μηνῶν, ἐκτίουν ἀθροιστικῶς, μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐπιβληθησομένης ποινῆς, καὶ ὀδύνηρον τὴν ἀνασταλίσαν, οἱ δὲ ὑπόδικοι, διωκόμενοι ἐκ νέου διὰ τὸ ἀδίκημα, οὕτινος ἀνεστάλη ἡ δίωξις, ἐκτίουν ἀθροιστικῶς τὴν ἐπιβληθησομένην ποινὴν.

Ἄρθρον 14.

1. Ἐπὶ τῶν παραπεμφθεισῶν δυνάμει τῶν Ἀναγκ. Νόμων 1402 καὶ 1430 τοῦ 1950 εἰς τὰ κοινὰ Ποινικὰ Δικαστήρια ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων, ἡ διαδικασία συνεχίζεται ἀφ' οὗ σημείου διεκδόθη, ἐφαρμοζομένων τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ Νόμου 2483 τοῦ 1920, περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν περὶ Δικαστηρίου Κακουργιοδικῶν καὶ τοῦ ἁρθρου 263 τοῦ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

2. Αἱ πρὸ τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Γ' Ψηφίσματος ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τῶν κατ' αὐτὸ ἀρμοδίων Δικαστηρίων δὲν ἐπηρεάζονται ἐκ τῆς ἀναστολῆς ταύτης, ἐκτελοῦνται δὲ μερίμνη τῶν Ἐπιτρόπων.

Ἄρθρον 15.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν εὐθὺς ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν τῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1950.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ, Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Τὰ Μέλη

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΥΓ. ΘΕΟΛΟΓΙΤΗΣ, Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. ΑΒΕΡΩΦ, Κ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ, Ν. ΕΞΑΡΧΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΚΑΝΤΖΙΑΣ, Μ. ΜΑΝΤΑΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, ΕΜΜ. ΚΟΘΡΗΣ, Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ, Γ. ΛΑΖΑΝΑΣ, Α. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1950.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ

Ἄρθρον δεύτερον.

1) Εἰς τὸ ἄρθρον 2 στίχος 2ος διαγράφονται αἱ λέξεις «αὐτοπροσώπως ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος».

2) Εἰς τὸ ἄρθρον 4 καὶ πρὸς καλλιτέραν διατύπωσιν τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς 1 παραγρ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «τὸ Δικαστήριον δὲν ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῇ εἰς ἐξέτασιν πλέον τῶν 3 μαρτύρων ἐκ τῶν παρόντων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δίκης».

Ἐπίσης εἰς τὸ τέλος τῆς 2 παραγρ. καὶ μετὰ τὴν λέξιν «πληρεξουσίου» προστίθενται αἱ λέξεις «διοριζομένου δι' ἀπλῆς ἐπιστολῆς».

3) Εἰς ἄρθρον 5 προστίθεται παρ. ἔχουσα οὕτω:

«Ἀδικήματα σχέσιν ἔχοντα μὲ ἀτελείας καὶ διάθεσιν παλαιοῦ ἱματισμοῦ παρὰ Γεωργικῶν Συνεταιριστικῶν Ὁργανώσεων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος παραγράφονται».

4) Ἡ παράγρ. 1 τοῦ ἁρθρου 6 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς: «1. Διὰ τὴν ταχύτεραν ἐκδίκασιν τῶν αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀν. Δικαστηρίου παραπέμπει ὅσας προκρίνει δικογραφίας εἰς τὸ Ἐφετεῖον ἢ, ἐὰν ἔχῃ ἐπιβληθῇ ἐπανορθωτικὴ ποινὴ, εἰς τὸ Τριμελὲς Πλημμελειοδικεῖον τοῦ τόπου τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος ἢ τῆς κατοικίας τοῦ καταδικασθέντος.

Τὸ κατὰ τὰς ἀνωτέρω περιστάσεις Ἐφετεῖον ἢ Τριμελὲς Πλημμελειοδικεῖον δικάζει ὡς Ἀναθεωρητικὸν Δικαστήριον ἐφαρμοζομένων διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν διατάξεων τῶν τοῦ Ν. Δ. τῆς 20)20 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ ἐφέσεως καὶ ἀποφάσεων τῶν Στρατοδικείων καὶ τῶν ἁρθρων 3 καὶ 4 τοῦ πα-

5) Ἡ παράγρ. 3 τοῦ ἁρθρου 7 τίθεται ὡς παρ. 2 καὶ ἡ ἐν τῷ τρίτῳ στίχῳ αὐτῆς λέξις «συλλήψεως» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «προσελεύσεως».

Ἐπίσης ἡ παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἁρθρου τίθεται ὡς παρ. 3 καὶ ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«3. Τῶν εὐεργετημάτων τοῦ ἐπομένου ἁρθρου ἀπολαύουν καὶ οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν προηγουμένων παραγράφων, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν αὐθορμήτως προσέλθει ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Γ' Ψηφίσματος μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἐξάγεται δὲ τὸ γεγονὸς τῆς τοιαύτης παρουσιάσεως ἐξ ἐπισήμου βεβαιώσεως Στρατιωτικῆς, Ἀστυνομικῆς ἢ Δικαστικῆς Ἀρχῆς».

Ἐπίσης προστίθεται εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 7 παρ. 5 ἔχουσα ὡς ἐξῆς:

«5. Ἐν ἑλλείψει τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω προβλεπομένης ἐπισήμου βεβαιώσεως περὶ τῆς αὐθορμήτου προσελεύσεως τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν ἀποφαίνεται περὶ ταύτης λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰ ἔγγραφα τῆς δικογραφίας καὶ πᾶν ἔτερον στοιχεῖον πρὸς σχηματισμὸν πεποιθήσεως.

Εἰς τὸν Α. Ν. 1504 τοῦ 1950 προστίθεται ἐν ἁρθρῳ 7 παράγραφος ἑκτη, ἔχουσα οὕτω:

«6. Τῶν εὐεργετημάτων τοῦ ἐπομένου ἁρθρου ἀπολαύουν πάντες οἱ διωκόμενοι ἢ καταδικασθέντες δι' ἀξιοποίνους πράξεις σχετιζόμενας ὅπωςδήποτε μὲ τὴν συμμοριακὴν δράσιν, ἐφ' ὅσον μεταγενεστέρως καταταγέντες εἰς τὸν Ἐθνικὸν Στρατὸν μετέσχον τῶν ἐπιχειρήσεων κατὰ τῶν συμμοριτῶν, ἐπιδείξαντες κατὰ βεβαίωσιν τοῦ Γ.Ε.Σ. καλὴν διαγωγὴν. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παρουσίας παραγράφου ἢ παραγραφῆς κηρύσσεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις ἡ ἀσκεῖται ἡ ποινικὴ δίωξις».

6) Ἡ ἐν τῷ στίχῳ τρίτῳ τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 8 λέξις «Ἐφετῶν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «Πλημμελειοδικῶν».

Ἐπίσης ἡ παρ. 3 τοῦ αὐτοῦ ἁρθρου 8 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς: «3. Κατὰ τῶν βουλευμάτων τῶν Συμβουλίων Πλημμελειοδικῶν τῶν ἐκδιδομένων κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἁρθρων 7 καὶ 8 ἐπιτρέπεται τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἐφέσεως.

Τὸ κηρύσσον τὴν παραγραφὴν ἢ ἀπορρίπτον ταύτην βούλευμα τοῦ Συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν ἐκδίδεται ὑποχρεωτικῶς ἐντὸς 3 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς αὐθορμήτου προσελεύσεως».

Ἐπίσης ἐν συνεχείᾳ τῆς παρ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἁρθρου 8 προστίθενται τὰ ἐξῆς: «ἐφ' ὅσον δὲν καταργοῦνται ἢ τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου».

7) Εἰς τὸν δεύτερον στίχον τῆς 1 παραγρ. τοῦ ἁρθρου 13 καὶ μετὰ τὴν λέξιν «ἀπολυθέντες» προστίθενται αἱ λέξεις: «κατάδικοι ἐπὶ παρανόμῳ ὀπλοφορίᾳ ἢ κατοχῇ ὀπλου».

Ἐπίσης αἱ λέξεις τῆς 2 παρ. τοῦ αὐτοῦ ἁρθρου «δεκαετίας» καὶ «τριῶν μηνῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «πενταετίας» καὶ «ἐνὸς ἔτους».

Ἐπίσης ἐν τῷ δευτέρῳ στίχῳ τῆς αὐτῆς παρ. καὶ μετὰ τὴν λέξιν «ἀδίκημα» προστίθενται αἱ λέξεις: «ἐκ δόλουπραχθέν».

Ἐπίσης προστίθεται εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον παρ. 3 ἔχουσα ὡς ἐξῆς: «3. Ἀδικήματα διαπραχθέντα ὑπὸ ὑποψηφίων Βουλευτῶν κατὰ τὴν προεκλογικὴν περίοδον τῆς παρουσίας Βουλῆς καὶ εἰδικώτερον ἀπὸ 15-1-50 μέχρι 6-3-50 καὶ ὑπαγόμενα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 509 τοῦ Γ' ψηφίσματος καὶ τοῦ Νόμου 5060)31 κηρύσσονται παραγεγραμμένα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος».

8) Προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον εἰς τὴν παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 14 ἔχον ὡς ἐξῆς:

«Ἡ παραπεμπτικὴ διαταγὴ ἐπέχει θέσιν Πρωτοδίκου βουλεύματος καθ' οὗ ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος προκειμένου περὶ ἤδη κοινοποιηθείσης διαταγῆς ἢ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως προκειμένου περὶ μεταγενεστέρως κοινοποιηθσομένων διαταγῶν. Ἡ τυχὸν ἤδη δια-

9) Τοῦ προστιθεμένου εἰς τὸν ὑπὸ κύρωσιν Α. Ν. ἄρθρον 16 διαγράφονται αἱ τρεῖς πρῶται παράγραφοι καὶ τῆς τελευταίας τοιαύτης εἰς τὸν στίχον 2 ἡ λέξις «Ἐφετῶν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «Πλημμελειοδικῶν».

Ἐπίσης προστίθεται παράγραφος δευτέρα εἰς τὸ αὐτὸ προστιθέμενον 16 ἄρθρον ἔχουσα ὡς ἐξῆς : «Ἐὰν ἐξεδῶθησαν κατὰ τὰ ἄρθρα 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος κυρουμένου νόμου βουλευματα Συμβουλίου Πλημμελειοδικῶν ἢ Ἐφετῶν ἀπορρίπτονται αἰτήσεις αὐθορμήτως ἐμφανισθέντων ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ὅτι δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος δύναται οἱ διωκόμενοι νὰ ζητήσωσι τὴν ἐπανεξέτασιν τῶν ὑποθέσεων τῶν παρὰ τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀρμοδίων Δικαστικῶν Συμβουλίων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου τιθεμένων διατάξεων».

10) Εἰς τὸν ὑπὸ κύρωσιν Α. Ν. 1504 προστίθεται ἄρθρον 17 ἔχον οὕτω : «Ἄρθρον 17: Θεωροῦνται παραγεγραμμένα τ' ἀδικήματα τῆς ἐξουδένσεως τῶν ἄρθρων 20 καὶ 21 τοῦ Νόμου περὶ ἐξουδένσεως τῆς 23 Νοεμβρίου) 5 Δεκεμβρίου 1837 καὶ δυσφημῆσεως καὶ συκοφαντικῆς δυσφημῆσεως τοῦ Νόμου 5060 τῆς 30) 30 Ἰουνίου 1931 τὰ διαπραχθέντα ὑπὸ βουλευτῶν τῆς διαλυθείσης Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς, διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς αὐτῶν ιδιότητος».

11) Ἐπίσης προστίθεται ἄρθρον 18 ἔχον οὕτω : «Ἄρθρον 18: 1. Ἡ ἀληθὴς ἐννοια τῆς 1ης παρ. τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Α. 414 τῆς 11) 14 Ὀκτωβρίου 1947 «περὶ ἀναστολῆς διώξεως-ἀδικημάτων τινῶν διαπραχθέντων ἐν Κρήτῃ» εἶναι ὅτι ἡ ἀναστολή περιλαμβάνει καὶ τὰ ἀδικήματα τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὸ ΚΘ' ψήφισμα τῆς 14-9-49 «περὶ ἀμνηστεύσεως στασιαστῶν» ἐφ' ὅσον διεπράχθησαν ἐν Κρήτῃ».

2. «Ἐκ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Α. 414) 47 ἀπαλείφεται ἡ φράσις «εἰς δὲν δὲν ὑπάγονται τὰ ἀμνηστευθέντα θυγάμει τοῦ ΚΘ' ψηφίσματος τῆς 14-9-47 ἀδικήματα».

Ἄρθρον τρίτον.

Ἀναστέλλεται ἡ ποινικὴ δίωξις καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων τῶν κατηγορουμένων ἢ καταδικασθέντων ἐπὶ παρανόμῃ ὀπλοφορίᾳ ἢ κατοχῇ πυροβόλων ὅπλων, ἐφ' ὅσον αἱ πράξεις αὐταὶ ἔλαβον χώραν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Οἱ ἐν φυγοδικίᾳ διατελοῦντες ἀπολαύουν τῆς ἀναστολῆς τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφ' ὅσον ἤθελον προσέλθει αὐθορμήτως ἐνώπιον Δικαστικῆς, Ἀστυνομικῆς ἢ Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου. Περὶ τῆς αὐθορμήτου προσελύσεως συντάσσεται ἐκθεσις διαβιβαζομένη εἰς τὴν Εἰσαγγελικὴν Ἀρχὴν τοῦ τόπου τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος.

Ἐὰν οἱ τυχόντες ἀναστολῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἤθελον ὑποπέσει ἐντὸς τριετίας εἰς νέον ἐκ δόλου προερχόμενον ἀδικήμα καὶ καταδικασθῶσι διὰ τὴν πράξιν ταύτην ὅποτεδήποτε εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ἀνωτέρας τῶν ἑξ μηνῶν ἐκτίου ἀδροιστικῶς μετὰ τὴν λήξιν τῆς νέας ποινῆς καὶ ὁλόκληρον τὸ ὑπόλοιπον τῆς ποινῆς δι' ἣν ἔτυχον ἀναστολῆς ἡ ἀσκεῖται ἐκ νέου ποινικῇ ἀγωγῇ διὰ τὸ ἀδικήμα οὗτινος ἀνεστάλη ἡ δίωξις.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πρῶτον ἐδάφιον ἀναστολῆς διατάσσεται διὰ πράξεως τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν τοῦ τόπου τῆς διαπράξεως τοῦ ἀδικήματος ἐκδιδόμενης ἐντὸς δεκαήμερου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὅστις δύναται νὰ ἐξαίρεση ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τοῦ εὐεργετήματος τούτου τοὺς καταδικασθέντας ἢ διωκόμενους διὰ τὰς ἄνω παραβάσεις ἐφ' ὅσον ἤθελε θεωρήσει αὐτοὺς ἐπικινδύνους διὰ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν. Κατὰ τῆς πράξεως ταύτης τοῦ Εἰσαγγελέως δύναται ὁ ἐξαίρεθεις τῶν εὐεργετημάτων τοῦ παρόντος νὰ προσφύγῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν.

Κατὰ τῶν τοιούτων βουλευμάτων ἐπιτρέπεται ἡ ἀσκήσις τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐφέσεως.

Ἄρθρον τέταρτον.

«Τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Α. Ν. 533) 1945 ὡς ἐτροποποιήθη, ἀντικαθίσταται οὕτω :

Ἄρθρον 32.

Καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐφ' ὅσον διὰ τούτων καταγιγνώσκεται ποινὴ ἐπανορθωτικὴ παραγράφονται μετὰ διαιτίαν, πᾶσαι δὲ αἱ λοιπαὶ παραγράφονται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας. Πᾶσαι αἱ συνέπειαι τῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων καὶ τῶν ἐν αὐταῖς ἀδικημάτων καταργοῦνται καὶ αἴρονται ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς τῶν.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἰσχύει ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῶν ἐδαφίων στ', ζ', η', θ', ι', ια' καὶ ιβ' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 533) 1945.

Ἄρθρον πέμπτον.

«1. Συνιστᾶται παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Δικαιοσύνης Γενικὴ Διεύθυνσις ὑπὸ τὸν τίτλον Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως Δικαιοσύνης, περιλαμβάνουσα πᾶσας τὰς ἤδη ὑφισταμένας Διευθύνσεις, πλὴν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Ποιν. Δικαιοσύνης καὶ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος τὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καταλαμβάνει προαγόμενος καθ' ὃν τρόπον ὀρίζει ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 840) 46 Ἀν. Νόμου ὁ μέχρι τοῦδε Διευθυντὴς α' τάξεως Δ)σεως Δικαιοσύνης τὴν δὲ κενουμένην θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ α' τάξεως Διοικήσεως Δικαιοσύνης, μετονομαζομένην εἰς Διεύθυνσιν Προσωπικοῦ καταλαμβάνει προαγόμενος κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον ὁ ἤδη Τμηματάρχης α' τάξεως Προσωπικοῦ τῆς Διευθύνσεως ταύτης. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς Διευθύνσεως Δικαιοσύνης μετέχει τῶν Συμβουλίων εἰς 2 μετέχει ὁ Γεν. Διευθυντὴς Ποιν. Δικαιοσύνης πλὴν τοῦ Συμβουλίου Χαρίτων.

2. Παρὰ τῇ Γεν. Διεύθυνσει Ποιν. Δικαιοσύνης τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης συνιστᾶται θέσις ἀναπληρωτοῦ Γεν. Διευθυντοῦ ἐπὶ βαθμῷ καὶ ἀποδοχαῖς Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ὑπουργείου, οὗτινος τὰ καθήκοντα καὶ ἡ ἀρμοδιότης κανονισθῶσιν διὰ Β. Διατάγματος ἐφ' ἧς ἀπαξ ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος τὴν θέσιν τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ καταλαμβάνει προαγόμενος κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον ὁ ἤδη Διευθυντὴς α' τάξεως τῆς Διευθύνσεως Διοικήσεως Σωφρονιστικῶν καὶ Ἀναμορφωτικῶν Καταστημάτων. Ὁ ἀναπληρωτὴς Γεν. Διευθυντὴς μετέχει ὡς τακτικὸν μέλος τῶν Συμβουλίων ἀρμοδιότητος Γεν. Διευθύνσεως Ποιν. Δικαιοσύνης ὡς καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης.

3. Εἰς τὸν ὀργανικὸν ἀριθμὸν τῶν θέσεων τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης προστίθενται μία θέσις Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ μία θέσις ἀναπληρωτοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ. Αἱ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 984) 46 συσταθεῖσαι μία θέσις Διευθυντοῦ α' ἢ β' τάξεως καὶ μία θέσις Τμηματάρχου α' ἢ β' τάξεως καθίστανται παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, καθοριζομένης τῆς ἀρμοδιότητος αὐτῶν διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον ἕκτον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Μαΐου 1951.

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΝΑ. ΛΑΓΑΚΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Μαΐου 1951.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΝΑ. ΛΑΓΑΚΟΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ υπ' αριθ. 1830.

Περί κυρώσεως και τροποποιήσεως του υπ' αριθ. 1553 του 1950 Α. Ν. «περί διακοπής της προφυλακίσεως κατηγοριών τινων υποδίκων και συμπληρώσεως του Α. Ν. 1504)1950».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισμένοι ομοφώνως μετά της Βουλής, αποφασίζομεν και διατάσσομεν :

Άρθρον πρώτον.

Κυροῦται ὁ ὑπ' αριθ. 1553 τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1950 Α. Ν. «περί διακοπής της προφυλακίσεως κατηγοριών τινων υποδίκων και συμπληρώσεως του Α. Ν. 1504)1950» δημοσιευθείς εἰς τὸ ὑπ' αριθ. 249 τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1950 (Τεύχος Α') Φ.Ε.Κ. και οὕτως τὸ κεῖμενον ἔχει οὕτω :

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ υπ' αριθ. 1553.

Περί διακοπής της προφυλακίσεως κατηγοριών τινων υποδίκων και συμπληρώσεως του Ἀν. Ν. 1504)1950.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1950 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως λόγῳ κατεπειγούσης και ἀναποφεύκτου ἀνάγκης, Ἀναγκ. Νόμου «περί διακοπής της προφυλακίσεως κατηγοριών τινων υποδίκων και συμπληρώσεως τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1504 τοῦ 1950», ἀπεφασίσαμεν και διατάσσομεν :

Άρθρον 1.

1. Τὰ ἐκτακτα Στρατοδικεῖα, ἀπαλλάσσοντα τοὺς κατηγορουμένους ἐπὶ παραβάσει τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 509 τοῦ 1947 ἢ καταδικάζοντα αὐτοὺς μετ' ἀναστολῆς τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς ἢ ἀναβάλλοντα τὴν ἐκδίκασιν τῆς υποθέσεως, δύνανται ν' ἀποφασίζουσι περὶ διακοπῆς τῆς προφυλακίσεως τῶν, ἐφ' ὅσον αὕτη διετάχθη και διὰ παραβάσεις ὑπαχθείσας εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν κοινῶν ποινικῶν δικαστηρίων, δυνάμει τῶν Ἀναγκ. Νόμων 1402 και 1430 τοῦ 1950. Ἐπὶ τῶν ἐκδικασθεῖσων ἤδη υποθέσεων, ἡ διακοπὴ τῆς προφυλακίσεως ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ ἀσκούντος τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν, προτάσει τοῦ οἰκείου Βασ. Ἐπιτρόπου ἢ και αὐτεπαγγέλτως.

2. Διαρκούσης τῆς προδικασίας και μέχρις ἐκδικάσεως τῆς υποθέσεως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 88 τῆς Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας περὶ διακοπῆς τῆς προφυλακίσεως ἐφαρμόζονται διὰ τοὺς ἐν προφυλακίσει διατελοῦντας και προκειμένου περὶ παραβάσεων ὑπαχθεισῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν κοινῶν ποινικῶν δικαστηρίων δυνάμει τῶν Ἀν. Νόμων 1402 και 1430 τοῦ 1950.

Άρθρον 2.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1504 τοῦ 1950 «περὶ ἀναθεωρήσεως ἀποφάσεων τῶν Στρατοδικείων κλπ.» προστίθεται διάταξις ἔχουσα οὕτω : «Ἡ ὑπὸ τῶν κρατουμένων εἰς τὰς φυλακὰς ἀσκουμένη αἴτησις ἀναθεωρήσεως εἰς οὐδὲν τέλος ὑπόκειται».

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α. Ν. 1504 τοῦ 1950 προστίθεται διάταξις ἔχουσα οὕτω : «Τὸ γεγονός τῆς αὐθορμήτου παρουσίας δύνανται νὰ ἐξάγεται και ἐκ βεβαιώσεως δικαστικῆς ἀρχῆς».

3. Ἡ ἐν ἄρθρῳ 11 τοῦ Α. Νόμου 1504 τοῦ 1950 ἐξάμηνος προθεσμία, ὀρίζεται εἰς μηνιαίαν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου.

4. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Α. Νόμου 1504 τοῦ 1950 προστίθεται διάταξις ἔχουσα οὕτω : «Κατὰ τῆς διαταγῆς τῆς ἀρμοδίας Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς δίκην δύνανται ν' ἀσκήσωσιν ἀνακοπὴν ὁ τε Εἰσαγγελεὺς και ὁ κατηγορούμενος ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος προκειμένου μόνον περὶ παραβάσεων γενομένων διὰ τοῦ Τύπου ἢ ἐφ' ὅσον ὁ κατηγορούμενος ἔχει καταπεμφθῇ και διὰ τοιοῦτον ἀδίκημα».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν εὐθὺς ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν τῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ, ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. ΑΒΕΡΩΦ, Φ. ΖΑ-Ι-ΜΗΣ, Κ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ, Ν. ΞΕΑΡΧΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝ. ΚΑΝΤΖΙΑΣ, Μ. ΜΑΝΤΑΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΗΣ, ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ, Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ.

Ἐθεωρήθη και ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ

Άρθρον δεύτερον.

1) Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπὸ κύρωσιν Α. Νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς : «Ἐπὶ τῶν ἐκδικασθεῖσων ἤδη υποθέσεων, ἡ διακοπὴ τῆς προφυλακίσεως δύνανται νὰ ἀποφασίζεται και ὑπὸ τοῦ ἀσκούντος τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν, προτάσει τοῦ οἰκείου Βασ. Ἐπιτρόπου ἢ και αὐτεπαγγέλτως».

2) Ἀπαλείφονται αἱ παράγραφοι 2 και 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπὸ κύρωσιν Α. Ν.

Άρθρον τρίτον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς και παρ. Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως και ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Μαΐου 1951.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ

Ἐθεωρήθη και ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Μαΐου 1951.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

(3)

Πράξεις υπ' αριθ. 575 τῆς 4 Μαΐου 1951.

Περὶ ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τοῦ Α. Ν. 610)45.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὼν ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' αριθ. 110160 ἀπὸ 2.2.1951 πρότασιν τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων ὡς καὶ τὸ ὑπ' αριθ. 137924 ἀπὸ 25.4.1951 σχετικὸν ἐγγράφον τῆς Γ. Δ. Δ. Α., ἀποφασίζει :

Ἐγκρίνει ὅπως αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Α. Ν. 610)1945 «περὶ μισθολογικῆς ἐξελίξεως τῶν γραφῶν τῶν Κεντρικῶν ἐν γένει Ὑπηρεσιῶν τῶν Ὑπουργείων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἐπεκταθῶσι καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ βαθμῷ Γραφῆως β' ὑπηρετοῦντος ὡς γραμματέως τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Λήμνου Ἀνδρέου Νικολαΐδη.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' αριθ. 575 παρούσαν πρᾶξιν του.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος Τὰ Μέλη

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1951.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Σ. ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ

(4)

Πράξεις υπ' αριθ. 596 τῆς 11 Μαΐου 1951.

Περὶ συμμετοχῆς Ὁργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως εἰς τὸν ἔρανον ὑπὲρ τῆς ἀνοικοδομήσεως τῶν καταστραφειῶν Ἐκκλησιῶν.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Μετ' εἰσήτησιν τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑπουργοῦ ἀποφασίζει :

Ὅπως οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας Ὁργανισμοὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως μετέσχωσι εἰς τὸν διενεργούμενον ὑπὸ τὴν προτεταξία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Πανελλήνιον Ἐρανον ὑπὲρ τῆς ἀνοικοδομήσεως τῶν καταστραφειῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Χώρας, συμβάλλοντες οὕτω εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐράνου τούτου ἐπιδιωκομένου σκοποῦ.

Ἡ παρούσα ἤτις θέλει κυρωθῇ διὰ Νόμου, θὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' αριθ. 596 παρούσαν πρᾶξιν του.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος Τὰ Μέλη

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Μαΐου 1951.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Σ. ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ :

Ἡ ἑτησία συνδρομή τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως, ἔχουσι καθορισθῇ ὡς κάτωθι :

Α' ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δρχ. 150.000
2. » » » Β'	» 100.000
3. » » » Γ'	» 100.000
4. » » Παράρτημα	» 100.000
5. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν...	» 250.000
6. » » τεῦχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ. κλπ.»...	» 100.000
7. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	» 50.000
8. » » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	» 700.000

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν ὠρίσθη ὡς ἐξῆς :

1) Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δρχ. 10.000
2) » » » Β'	» 5.000
3) » » » Γ'	» 5.000
4) » » Παράρτημα	» 5.000
5) » » Δελτίον Ἀνων. Ἐταιρειῶν ...	» 20.000
6) » » Πράξεις Νομ. Προσώπων Δ. Δ.	» 5.000
7) » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτης.	» 2.000
8) Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	» 40.000

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσιν ὅλκληρον τὸ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστὸν.

Β' ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ Ε. Κ.

Ἡ τιμὴ ἐκάστου φύλλου τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως ὠρίσθη εἰς Δρχ. 1.000.

Γ' ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν :

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων Δρχ. 24.000
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν. » 1.500.000

3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ... Δρχ. 300.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνελεύσεις ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221)24 γνωστοποιήσεων » 150.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ Β. Δ. 20)5)1939 » 25.000
6. Τῶν ἱσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἐταιρειῶν » 300.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζιτικῶν Ἐταιρειῶν » 120.000
8. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ ἀναβολῆς συγκλήσεως τῶν γενικῶν συνελεύσεων τῶν Ἀνων. Ἐταιρειῶν. » 150.000
9. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν. ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων. » 300.000
10. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν » 60.000
11. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἄλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν » 100.000
12. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνων. Ἐταιρειῶν » 1.000.000

II. Εἰς τὸ Παράρτημα Ε. Κ.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων. προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων » 25.000
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεων ἱαματικῶν υδάτων » 200.000

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω τελῶν ὠρίσθη εἰς 5 ο).ο.

Δ' ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ — ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ

1. Αἱ συνδρομαὶ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως (γραμματίου παραλαβῆς ἢ διπλοτύπου Εἰσπράξεως). ὅπερ μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἀπὸ τὰς Ἀθήνας μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου) ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ἅτινα ἀποδίδουσι ταῦτα εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 192378)3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) Ἐγκυκλίου Διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ.

Ὁ Διευθυντὴς

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΕΡΡΑΙΟΣ